

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamantă sunt identice cu cele invocate în cadrul cauzei T-168/10, Comisia/SEMEA (¹); în plus, Comisia invocă răspunderea solidară a Commune de Millau pentru rambursarea datoriei SEMEA, în măsura în care Commune de Millau ar fi preluat activul și pasivul SEMEA, inclusiv contractul încheiat între SEMEA și Comisie care constituie obiectul litigiului.

(¹) JO 2010, C 161, p. 48.

Acțiune introdusă la 29 decembrie 2010 — Just Music Fernsehbetrieb/OAPI — France Télécom (Jukebox)

(Cauza T-589/10)

(2011/C 72/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Just Music Fernsehbetrieb GmbH (Landshut, Germania) (reprezentant: T. Kaus, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: France Télécom SA (Paris, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 octombrie 2010 pronunțate în cauza R 1408/2009-1;
- să se dispună ca pârâtul să reformeze decizia diviziei de opoziție din 30 septembrie 2010 în cauza B 1304494 și să admită în totalitate cererea de înregistrare nr. 6163778;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedura căii de atac și în procedura de opoziție și
- în subsidiar, suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea unei decizii definitive cu privire la cererea de

decădere formulată de reclamantă la 21 decembrie 2010 la OAPI împotriva mărcii comunitare anterioare înregistrate sub nr. 3693108.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Jukebox” pentru servicii din clasele 38 și 41 — cererea de înregistrare a mărcii anterioare nr. 6163778.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară anterioară „JUKE BOX” înregistrată sub nr. 3693108 pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38, 41 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamanta susține că decizia atacată încalcă: (i) articolul 15 și articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât nu s-a făcut dovada utilizării serioase a mărcii invocate în sprijinul opoziției — marca comunitară „JUKE BOX” înregistrată sub nr. 3693108, (ii) articolul 8 alineatul (1) litera (b), articolul 9 și articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a constatat în mod eronat similitudinea mărcii contestate și (iii) articolul 78 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu și-a exercitat puterea de investigare și nu și-a exercitat pe deplin competența.

Acțiune introdusă la 27 decembrie 2010 — Thesing and Bloomberg Finance/ECB

(Cauza T-590/10)

(2011/C 72/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Gabi Thesing și Bloomberg Finance LP (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: M. H. Stephens și R. C. Lands, Solicitors)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei Băncii Centrale Europene, comunicată prin scrisorile din 17 septembrie 2010 și din 21 octombrie 2010, prin care reclamantelor le-a fost refuzat accesul la documentele solicitate;

- obligarea Băncii Centrale Europene să acorde reclamantelor accesul la aceste documente, în conformitate cu Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (BCE/2004/3) ⁽¹⁾ și
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul cererii introductive, reclamantele solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea unei decizii a Băncii Centrale Europene, comunicată prin scrisorile din 17 septembrie 2010 și din 21 octombrie 2010, prin aceasta, în temeiul Deciziei Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (BCE/2004/3), a respins cererea reclamantelor de acces la următoarele documente:

- (i) o notă cu tema *Impactul asupra datoriei publice și asupra datoriilor rezultate din operațiunile swap în afara bursei. Cazul Greciei (SEC/GovC/X/10/88a)*;
- (ii) o a doua notă cu tema *Operațiunea Titlos și posibila existență a unor operațiuni similare cu efect asupra nivelului deficitului sau al datoriei publice din zona euro (SEC/GovC/X/10/88b)*.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamantele susțin că Banca Centrală Europeană a interpretat și/sau a aplicat în mod eronat articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 (BCE/2004/3) care prevede o excepție de la dreptul general de acces consacrat la articolul 2 din această decizie, în măsura în care:

- (i) Banca Centrală Europeană nu a interpretat articolul 4 alineatul (1) litera (a) în sensul că acesta impune să se ia în considerare factorii de interes public în favoarea divulgării;
- (ii) Banca Centrală Europeană nu a acordat o importanță suficientă și adecvată factorilor de interes public în favoarea divulgării documentelor solicitate;
- (iii) Banca Centrală Europeană a subestimat și/sau a identificat în mod eronat interesul public care se opunea divulgării documentelor solicitate.

În plus, reclamantele susțin că Banca Centrală Europeană a interpretat și/sau a aplicat în mod eronat articolul 4 alineatul (2) din Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004

(BCE/2004/3) care prevede o excepție de la dreptul general de acces consacrat la articolul 2 din această decizie, în măsura în care:

- (i) Banca Centrală Europeană ar fi trebuit să interpreteze noțiunea de interes public „superior” ca reprezentând un interes public suficient de important pentru a prevala față de orice interes public de a menține excepția;
- (ii) Banca Centrală Europeană ar fi trebuit să decidă că exista în acest sens un interes public superior în favoarea divulgării informațiilor solicitate.

În sfârșit, reclamantele susțin că Banca Centrală Europeană a interpretat și/sau a aplicat în mod eronat articolul 4 alineatul (3) din Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 (BCE/2004/3) care prevede o excepție de la dreptul general de acces consacrat la articolul 2 din această decizie, în măsura în care:

- (i) Banca Centrală Europeană ar fi trebuit să interpreteze noțiunea de interes public „superior” ca reprezentând un interes public suficient de important pentru a prevala față de orice interes public de a menține excepția;
- (ii) Banca Centrală Europeană ar fi trebuit să decidă că exista în acest sens un interes public superior în favoarea divulgării informațiilor solicitate;
- (iii) Banca Centrală Europeană a subestimat și/sau a identificat în mod eronat interesul public care se opunea divulgării documentelor solicitate.

⁽¹⁾ Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (BCE/2004/3) (JO L 80, p. 42, Ediție specială, 10/vol. 5, p. 229).

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Zenato/OAPI — Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Cauza T-595/10)

(2011/C 72/36)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamant: Alberto Zenato (Verona, Italia) (reprezentant: A. Rizzoli, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)